

AKTY PRZYJĘTE PRZEZ ORGANY UTWORZONE NA MOCY UMÓW MIĘDZYNARODOWYCH

DECYZJA NR 1/2014 RADY STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-SERBIA

z dnia 17 grudnia 2014 r.

w sprawie zastąpienia Protokołu 3 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

(2014/946/UE)

RADA STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA UE-SERBIA,

uwzględniając Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony ⁽¹⁾, podpisany w Luksemburgu dnia 29 kwietnia 2008 r., w szczególności jego art. 44,

uwzględniając Protokół 3 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 44 Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) odwołuje się do Protokołu 3 w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej (zwanego dalej „Protokołem 3”), który ustanawia reguły pochodzenia i przewiduje kumulację pochodzenia pomiędzy Unią, Serbią, Turcją i jakimkolwiek innym krajem lub terytorium uczestniczącym w unijnym procesie stabilizacji i stowarzyszenia.
- (2) Art. 39 Protokołu 3 stanowi, że Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia ustanowiona na mocy art. 119 Układu może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do postanowień tego protokołu.
- (3) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽²⁾ (zwana dalej „Konwencją”) ma na celu zastąpienie protokołów w sprawie reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym. Serbia i inni uczestnicy procesu stabilizacji i stowarzyszenia z Bałkanów Zachodnich zostali zaproszeni do przystąpienia do systemu paneuropejskiej diagonalnej kumulacji pochodzenia w ramach agencji z Salonik, zatwierdzonej przez Radę Europejską w czerwcu 2003 r. Zostali oni zaproszeni do przystąpienia do Konwencji decyzją eurośródziemnomorskiej konferencji ministerialnej z października 2007 r.
- (4) Unia i Serbia podpisały Konwencję odpowiednio dnia 15 czerwca 2011 r. i dnia 12 listopada 2012 r.
- (5) Unia i Serbia złożyły swe instrumenty przyjęcia u depozytariusza Konwencji odpowiednio dnia 26 marca 2012 r. i dnia 1 lipca 2013 r. W związku z powyższym, zgodnie z art. 10 ust. 3 Konwencji, weszła ona w życie w odniesieniu do Unii i Serbii odpowiednio dnia 1 maja 2012 r. i dnia 1 września 2013 r.
- (6) Jeżeli przejście do Konwencji nie odbywa się jednocześnie w odniesieniu do wszystkich umawiających się stron w ramach obszaru kumulacji, nie powinno to prowadzić do mniej korzystnej sytuacji niż wcześniej w ramach Protokołu 3.
- (7) Protokół 3 powinien zatem zostać zastąpiony nowym protokołem zawierającym odwołanie do Konwencji,

⁽¹⁾ Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół 3 do Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Serbii, z drugiej strony, w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 lutego 2015 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2014 r.

W imieniu Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia

J. JOKSIMOVIĆ

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół 3

w sprawie definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

Do celów wykonania niniejszego Układu stosuje się dodatek I i odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośroziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ (zwanej dalej „Konwencją”).

Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji interpretowane są jako odniesienia do niniejszego Układu.

Artykuł 2

Rozstrzygnięcie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do Konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie weryfikacji przekazuje się Radzie Stabilizacji i Stowarzyszenia.

We wszystkich przypadkach rozstrzygnięcie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi kraju przywozu podlega prawodawstwu tego kraju.

Artykuł 3

Zmiany w protokole

Rada Stabilizacji i Stowarzyszenia może zdecydować o wprowadzeniu zmian do niniejszego protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z Konwencji

1. Jeżeli Unia Europejska lub Serbia zawiadomi na piśmie depozytariusza Konwencji o zamiarze wystąpienia z Konwencji zgodnie z jej art. 9, Unia Europejska i Serbia niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszego Układu.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia do niniejszego Układu nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia, reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji interpretuje się w taki sposób, aby umożliwić dwustronną kumulację wyłącznie między Unią Europejską a Serbią.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe — kumulacja

1. Niezależnie od art. 3 dodatku I do Konwencji przepisy dotyczące kumulacji przewidziane w art. 3 i 4 Protokołu 3 do niniejszego Układu, w brzmieniu przyjętym przez Unię Europejską i Serbię w chwili zawarcia Układu ⁽²⁾, nadal mają zastosowanie między Stronami niniejszego Układu do czasu, gdy Konwencja stanie się obowiązująca dla wszystkich Umawiających się Stron Konwencji wymienionych w tych artykułach.

2. Niezależnie od art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do Konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje tylko państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię Europejską, Turcję i uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 278 z 18.10.2013, s. 16.